

עץ משפט
 גר מצוה

הגהות הב"ח

(ב) תיב' ד"ה חליו כו'
דדרט לנחוקי על די
סמיו:

שעמרה להטיל מים (ה)

הוא מסביר שישנם
שני דגלים אצל
הם: דגל ארבע
כנפיה
המכונה "דגל
האש" ודגל
המכונה "דגל
החיים".
הדגל הראשון
הוא דגל
האש, שהוא
דגל שחור עם
שני כנפיים
אדומות. הדגל
השני הוא דגל
החיים, שהוא
דגל לבן עם
שני כנפיים
אדומות. הדגל
הראשון הוא
הדגל של
המפלגה
המרכזית, והדגל
השני הוא
הדגל של
המפלגה
השמאלית.

[illegible]

(f) לסאורה נראה דל' וסבססה וכן פרש"י.
(g) נראה דל' גדיש וגדי דחד סבד דחד וע"י פרש"י דיה סבד כמות.

בב:

למִדֵּי מִשׁוֹם מִמּוֹן דְּלָא מְחִיב אֲלָא
גַּל שְׁמִסְכַּח הִבִּירָה וְזִכּוֹ אֵל פִּשְׁעֵי
בִּיכָּ שֶׁלֹּא רָאָה הַדְּלִיקָה עַד שְׁעִמְדָּה
שְׁמֹון לִבִּירָה וְזֹל אֵל הִי יִכּוֹל לִפְלֹקָה
עֲמֵי שְׁעִמְדָּה לְהִטִּיל מִיִּמִּינָהּ וּלְכַן
הַזֶּכֶךְ לִפְרֹשׁ דְּלִפְסָיִה מִיִּמִּינָהּ דְּלָא אִינְיֵי
לִיָּה לְאִפּוֹשִׁי בְּטַעֲמִינָה דְּהֹוֹה לִיָּה
לְאִסְקוֹן אֲדַעְמִיָּה כְּשִׁיכְנֵם שְׁמִמְנו
לְמֹחַן הַחֲמוֹת וְלִדְלִיקָה בְּנֵר וְתַעֲמֹד:
לְהִטִּיל מִיִּמִּינָהּ אֵל יִכּוֹל לִפְלֹקָה מִשָּׁם:
וְהִיָּה גַּר כְּמוֹת לוֹ. מִימֵנָה לְיִמִּינָהּ
בִּישָׁא גַּרִּי וְעַדִּין קִמְוֹן

שמועין לקיש הדב
בגופו של עבד דק
אי הכי מאי למימרא
ועבד דהדר ת"ש
חרש שוטה וקטן פס
בדיני שמים בשלמא
חציו דחרש הוא אלא
ממונו אילו מסר שורו
נמי דלא מיחייב הא
לקיש משמיה דחוקיה
לו נחלת וליביה אבל
מאי טעמא ברי היז
אפילו שלהבת פטור
גרים לא מיחייב עד ד
ושרגא אמר רבא קרא
לרבי יוחנן קרא דכת
מעצמה ישלם הדמיה
אשו משום חציו מתני

[illegible]

חציצור דרורש הן, מימנה לר"י אי חשיב מקריה לתרש כרות מצייה לר"י יו
למסר שורו דהא כ"ע מורו דאין חייבין כלל על אש אלא ביטול
נאמא שטול להיקב ברות מצייה הרב אהרן לוריא הוה אשק מצייה
ומתקן שן אכל למד' משום ממוט אז"ל דלא מוזמן כולי האי משום מצייה
משן מרש אש"ג דלא הוה קרוב לתל' ענין חזיו ודא דקטור ר' יוחנן ל'
חזיו דהא מסיק דלית ליה נמי משום ממוט אז"ל משום דקטור

מיהה שההורג העבד נהרג דכתיב
נקט ינקס (שמות כח). והלא נדקט
גד משום דמוקמיה לקמן בגדי דחד
ועד דחד דבגדי ועד ויכל
לאוקמי בה דלאורכא דמלתא לשויה
איינש עבדיה לשמור גדישו. ואיידי
נדקט גבי עד כפות וסמקן נקט
גבי גדי כפות וסמקן ואש"ג דבגדי
אין לומר היה לו לבדו שהרי אין בו
דעת ואם אינו כפות וסמקן ממי חייב
דלאמרינן בשבילי פקדון (נדר ח).

שורו כממונו: **הס קטל פורס**
עבד כ"ז **דלג ליחייב**. מומן הא
כחיו כקפ שלשים קטלים ימן לאלווי
(שמות כא): **שליש כנוול של עבד**. דהא
ודאי ממס הרגו: **כגדי דחד ועבדא**
דחד. וזילטרירך לאשמועינן דלע"ז
לאין חייב מימא כשכיל הבדי מפסד
בעל הבדי: **אינו מסר שורו לפרס**
כ"ז דלג מייחייב. הא לאחרייב כ"ק
(ד י). חומר בשור מבאש שאס מסרו
לפרס חייב: **גנול וליכא**. הארס
דלג דמי לשור דשור מוומן להיק
אלב הא דגהלת חרס עבד ליה
להיק: **כרי פיוקא**. מוומן היקין
והי כשורי: **ור' יוחנן אמר פלינו**
שלהכס פטור. ור' יוחנן דעמיס
דלמר (ע"א) אסו ממוס חזיו ויכעל חזיו
דחמס קין: **גוואל**. עמיס יניסי:
ופילתא. עמיס קטנים דקיס דהאי
ודאי פושע הוא: **פלג מנעמה**.
משמע וליכא לאוקמי קס כשהדליק
הוא עצמו בגישו של חבירו וכלא

במחן שלו הדליק והאש הלכה מעצמה ואפילו הכי קרי מבשר
את הבערה כאלו הדליקו בעצמו אלמא אשן משום חצי:
בנתי

וְכֵן הִדְבֹּקִים (לְקַח דָּף ס"א): בְּתַר פְּלוּגָתָא דְּטוּמֵן דְּר' יְהוֹדָה וְרַבְּנָן וְבִתְרָא
 שֶׁשְׂמַחֵל שֶׁל אִמֵּהוּ שֶׁנָּתַן שָׁן דְּרָךְ בֵּין דְּלֹא לִיחֵיב בְּנֵהִים מְפָסֵק
 לְכּוֹת חֵיב וְאִפְּסֵי לַמַּד אֲשׁוּ מֵאִשׁ חֵיב דְּלֹא שִׁיךְ בְּדִדְדֵיהּ לִמְפָסֵק
 הַבְּעֵר וְאִפְּסֵי דְשִׁרְפֵת מִלְּמַד מִמֶּנּוּ חֵיב וְשִׁרְפֵת דִּי מִמֶּנּוּ מִמֶּנּוּ
 וְיִתְדַע לַמַּד מֵאִשׁ מִמֶּנּוּ מוֹקִי כְּשֶׁהֵאִיר בְּגוּפוֹ שֶׁל עֶבֶד וּפְטָרִין
 דִּקְטָק גְּדִי וְלֹא נִקָּט גְּדִישׁ וּבִקְוִיטֵרֶס כִּי מֵשׁוּס דִּמְקָסִין בְּגִיד דָּחַד
 וְלִפְיָרֵשׁוּ חֵיב הֵא אֵל דְּפָרִיךְ מֵאִי לִמְיַחֵל הוּא מֵאִי לִמְיַחֵר וְלִטְעֻמִּין
 כִּי... וְכֵן הִדְבֹּקִים כִּפּוּר שְׁלֵשׁ שְׁקָלִים לִי וְלִדְלוּוִי וְקָשָׁה דָּחַד רָחֵא
 פִּסְק (דָּף ע"ב): אֲמַרְיִין דְּכָפּוּר שְׂמַחֵל שְׁלֵשׁ שְׁקָלִים שֶׁל עֶבֶד מֵחֵיב כֹּאשׁ וְאִשׁ
 מִמֶּנּוּ מִקָּנֵס וְגַר לִרְי' דִּכְּסִי פִּרְךָ הִי"ג דְּלֹא מֵחֵיב בְּמִמֶּנּוּ שְׁחִיב עַם
 יִשְׂרָאֵל: בְּגִיד דָּחַד וְעִבְרָא דָּחַד. וְכֵן נִמֵּי אֲמַר רַבָּא כִּי כִּי סוֹרֵר
 לְכִלְסִין בֵּין שֶׁנִּדְרָף בֵּין אֵל כֹּאשׁ פְּטוֹר וְלֹאשׁ דְּכִפּוּר כִּי כִּי פְּטָרֵיהּ
 וְכֵן דָּחַד אֲחֵר כְּחִירוֹ שְׁחִיב מִיחֵה וְשִׁמְלוּתִין וְקָשָׁה מֵשׁוּס דְּמִיחֵה
 מִיחֵה לֹא וְשִׁמְלוּתִין לֹא פְטוֹר לְבַד מְעַדִּים וְזִמְמִין דְּצִעִין שִׁמְקִים
 וְאֲחֵלֵל פְּטוֹר הָאֵם מֵשׁוּס דִּכְרֵהוּא בְּגִידָא מְקַשִּׁים כֹּאשֵׁר וְזִמֵּי וְהִכִּיז רָחֵא
 הֵא אֵל יִהִי אָקוּל כִּי יִעֲשֶׂה וְהָאֵם מִיחֵה לֹאשׁ וְשִׁמְלוּתִין לְבַעַל וְזִמֵּי
 כִּי גוּף דָּחַד לֵא לֹא הִי לִמְאִי דְּעֵי לִמְיַחֵר מְעִיקָא: כִּי כִּי סוֹרֵר
 מִשְׁנֵי יִהִי לְקָרָא וְעוֹד הִכִּיז רָחֵא דִּקְטָן בְּחִלְטִין (דָּף ל"ג): דִּהוּא
 חֵיב אִפְּסֵי דִּהוּ מִיחֵה לְשִׁמְלִים וְשִׁמְלוּתִין לְכִירוֹ וְאִין זֶה דִּיחָא דִּהוּ
 וְעִבְדָּא דָּחַד טְפִי מִיחֵה שְׁחִיב שֶׁל הָאֵל אִין מִתְחַבֵּיב חֵיב לִפִּי
 וְזִכְרִי לְדוּמָה דְּחֵיב לִי מִיחֵה (דָּף ע"ב):

גמי מחייב ואי לא חשיב כרוח מצייה א"כ מה קשה לר"ח הא לא דמי להציק כרוח מצייה ואומר ר"י דלמ"ד אש משום חילוי דמי לא מחייב הכא א"כ כמנפח השולחן קריב לרז"ח היק הדבר לא דמי לחילוי דמיו וא"כ אחר שזר קשור כרחי לחרש מלכך (ב) לנעורו ע"י שפוקו ילי במקל לו קלסבת לאו משום דחילי לטעמיה דחילי ליה אש משום קלסבת לא צרי היקא כמו שזר דלאמרינן בפרק קמא (דף טז: טמון)

(א) לקמן מב: סא: (ב) לקמן
ט. נט: קדושין מב:
(ג) לעיל ט: נט: [פ"ט]
(ד) לקמן ס: (ה) [פ"ר חוס'
סמוכות ל: ד"ה רב אשי].

1. כי תצא אש ומנאָה
לצים ותאכל גֵּרִישׁ או
הקמה או השדה שלם
ישלם המבער את
הבערה: שמות כב ה

והיה גרי כפות לו.
לגיש, חייב. אגרי ואגריש
ופטור על העבד דהיה לו
לברוח (קדוש סג:). חייב על
הגר, דכתיב חייב נמי
אפרכו מלא הקמה, ומשום
דקם ליה בדרגה מניה לילא
למשפחה, דלמי חייב
מיתה על העבד, דהואיל
ולאו כפות היה לו לברוח
ופטור עליו ממיתה
ומשפחה (קדוש סג:).
והיה גרי כפות לו.

[illegible]